

KONCEPCJA PRACY I ROZWOJU

SZKOŁY POLONIJNEJ

**POLSKA SZKOŁA SCHIEDAM
PRZY NIDERLANDZKO-POLSKIM CENTRUM KULTURY I EDUKACJI QUO VADIS**

SCHIEDAM/HOLANDIA, GRUDZIEŃ 2021

KONCEPCJA PRACY I ROZWOJU SZKOŁY I CHARAKTERYSTYKA SZKOŁY

1. Dane ogólne szkoły (nazwa, dane kontaktowe):

Polska Szkoła Schiedam jest częścią fundacji : Stichting Nederlands-Pools Centrum voor Cultuur en Educatie, której nazwą użytkową jest NPC Quo Vadis. Fundacja zarejestrowana jest pod adresem : Guineelaan 48 2622DJ Delft w Holandii. Zajęcia szkolne odbywają się w Wijkhuis Oost (osiedlowy dom kultury) na Boerhaavelaan 79, 3112LD Schiedam. Tutaj również organizujemy większość pozostałych projektów prowadzonych przez fundację.

Dane kontaktowe :

E-mail: schiedamszkolanpc@gmail.com

Numer telefonu: 0031645624220

Strona internetowa: www.npc-quovadis.nl

2. Historia i tradycja szkoły

Schiedam, gdzie znajduje się siedziba naszej szkoły, jest częścią wielkiej portowej aglomeracji, z największym miastem Rotterdam i dołączonymi do niego mniejszymi, administracyjnie odrębnymi miejscowościami. W praktyce trudno dostrzec granice poszczególnych miast, tworzących praktycznie jedną całość, co ma oczywiście wpływ na jej oraz jej mieszkańców, w tym Polaków, funkcjonowanie.

Początki oświaty polonijnej na naszym terenie sięgają roku 1995 roku, gdy w Rotterdamie powstała szkółka parafialna, pod opieką Polskiej Parafii p.w. NMP Gwiazdy Morza. Była ona pierwszym i jedynym tutaj miejscem, gdzie mogły spotykać się i uczyć polskie dzieci. Mimo, że szkoła nie miała oficjalnego statusu (w tym czasie szkółki działały bez rejestracji) przyłączyła się w 1996 roku (czyli od początku jego istnienia) do Forum Polskich Szkół w Holandii, aktywnie uczestnicząc w jego działaniach. W wyniku zmian, jakie zaszły w polskiej parafii, szkoła musiała zmienić profil. Był to czas, gdy do Holandii napłynęła spora grupa Polaków, a zmieniające się potrzeby tej stale rosnącej grupy ludzi wymusiły kroki legalizujące funkcjonowanie szkoły, podjęcie współpracy z przedstawicielami lokalnej społeczności oraz holenderskiej władzy. 14 sierpnia 2007 roku powstała Fundacja Niderlandzko-Polskie Centrum Kultury i Edukacji, która na swoje dziesięciolecie, czyli w roku 2017 przyjęła nazwę użytkową „NPC Quo Vadis”. Nowa fundacja, której wiodącym projektem była i jest nadal Polska Szkoła, przez pierwsze dwa lata prowadziła zajęcia na terenie Rotterdamu, wynajmując pomieszczenia na Volksuniversiteit. Potem przeprowadziła się do Schiedamu, rozpoczynając bardzo owocną, trwającą do dziś współpracę z tą gminą.

Szkoła nasza pamięta o swoich korzeniach. Przyjmując nazwę „Quo Vadis” nawiązuje do H.Sienkiewicza, którego imię nosiła rotterdamka szkółka parafialna. Z tamtych czasów możemy

wymienić współpracę ze Szkołą Podstawową im.H.Sienkiewicza w Kościelcu. Z nowszej historii wspólne, nauczycieli i rodziców, czytanie „Quo Vadis” H.Sienkiewicza w ramach Narodowego Czytania w roku 2016.

Kontynuujemy również zapoczątkowaną przed laty świąteczną pomoc charytatywną. Początkowo organizowaliśmy kiermasze bożonarodzeniowe, a uzyskane z nich środki przekazywaliśmy do Caritasu diecezji Legnickiej. W szkole fundacyjnej prowadzimy podobną zbiórkę, która przez poprzednie lata trafiała do klasztoru sióstr Misjonarek Miłości, prowadzących w Rotterdamie jadłodajnię dla ubogich. Korzysta z niej również spora grupa naszych rodaków, a dzięki akcji siostry mogły przygotowywać dla nich Wigilię oraz lepszy, świąteczny poczęstunek.

W rotterdamskich czasach prowadziliśmy dwa amatorskie teatry: dziecięce „Małe Widziadło” oraz „Duże Widziadło”, w którym grali nauczyciele. Przedstawienia obu Widziadeł, grane podczas szkolnych i polonijnych uroczystości, przyjmowane były z wielkim entuzjazmem. Teatralne tradycje kontynuujemy uczestnicząc w „Wierszowisku” organizowanym przez FPSN. Śmiemy twierdzić, że występy naszej szkoły przyczyniły się znacznie do podniesienia ogólnego poziomu tego artystycznego festiwalu.

Do szkolnych tradycji weszły też działania integrujące kadrę szkoły. Spotkanie świąteczne, zabawa karnawałowa czy wspólne wyjście na zakończenie roku szkolnego pomagają stworzyć świetną atmosferę. Kadra jest żywa, co można dostrzec nie tylko podczas zajęć szkolnych, ale także poza nimi.

3. Kadra szkoły (dyrekcja, nauczyciele, specjaliści)

Na czele szkoły stoi Anna Nowak, dyrektor oraz Agata Hiller, skarbnik.

Radę pedagogiczną tworzą nauczyciele oraz asystenci nauczycieli.

W razie potrzeby mamy możliwość skorzystania z pomocy pani psycholog oraz tzw. mentora (osoby po przeszkoleniu, pomagająca polskim uczniom i ich rodzicom w sytuacjach problematycznych dotyczących holenderskich szkół, www.mentaor.nl)

Czasami gościmy polskich praktykantów z uczelni polskich lub holenderskich. W bieżącym roku mamy 2 studentki, jedna odbywa praktykę zawodową, druga wolontariacką. Wiemy od praktykantów jak trudno znaleźć miejsce do odbycia stażu w dobie pandemii. Umożliwienie tego przez naszą szkołę wpisuje się dobrze w misję naszej organizacji.

Bardzo cieszy nas fakt, że możemy liczyć na byłych uczniów, którzy pomagają nam regularnie w zajęciach szkolnych, wypełniając różnorodne zadania.

Nasza kadra składa się obecnie z 10 nauczycieli oraz 2 praktykantek. Na każdą grupę szkolną przypada po dwóch nauczycieli (jeden prowadzący i jeden asystent), jest to najlepsze rozwiązanie w sytuacji nagłej nieobecności jednego z nich. Pozwala to również rozłożyć siły wkładane w przygotowanie zajęć. Cała kadra oraz zarząd pracuje jako wolontariusze. Jest ona wykonywana obok pracy zawodowej.

4. Baza szkoły

Zajęcia lekcyjne odbywają się w budynku wijkhuis, czyli w domu osiedlowym. Znajduje się on w centralnym miejscu osiedla i pełni ważną rolę, łącząc ze sobą funkcje informacyjne, integracyjne, opiekuńcze, towarzyskie, czasem kulturalne. Nie jest to budynek szkolny, co utrudnia nam typowe dla szkół funkcjonowanie. Nie ma w ogóle typowych szkolnych klas, a tylko część pomieszczeń przeznaczonych jest do prowadzenia kursów, a co za tym idzie przynajmniej w pewnym stopniu przygotowanych do prowadzenia działań edukacyjnych. Musimy więc dostosować się do prowadzenia lekcji np. w sali kuchennej, czy w biurze zarządcy budynku. Plusem jest sala gimnastyczna, z której każdorazowo korzystamy, a także sala kawiarniana, gdzie mogą przebywać chociażby rodzice. Wszystkie pomieszczenia zajmujemy jedynie w soboty, a w pozostałe dni odbywają się tam inne zajęcia. Nie są to więc nasze lokale, które możemy urządzać, czy udekorować według własnego pomysłu. Materiały szkolne przechowujemy w kilku szafach. Ponieważ jest to dość ograniczona przestrzeń, nauczyciele trzymają wiele szkolnych rzeczy w domach, przynosząc je na zajęcia. Posiadamy też bibliotekę szkolną, zajmującą jedną z szaf.

Bieżący rok szkolny zaczęliśmy w 5 salach lekcyjnych (+ sali gimnastycznej). Przez kilka tygodni musieliśmy jednak ograniczyć się do 4, gdyż główna sala została przeznaczona na punkt szczepień przeciw covid-19. Nie mamy niestety gwarancji, że taka sytuacja się nie powtórzy.

Głównym problemem, z którym się borykamy, jest brak lokali odpowiadających naszym potrzebom, zarówno pod względem ilości jak i ich funkcjonalności. Gdyby sytuacja była inna, moglibyśmy rozszerzyć ilość oddziałów szkolnych. Czyniliśmy starania w celu znalezienia lepszej lokalizacji jednak nie przyniosły one zadowalających nas rezultatów. Sprawy nie ułatwia niepewny czas covidowy. Instytucje nie chcą wiązać się nowymi umowami, czy zobowiązaniami.

Z innej strony, obecna lokalizacja posiada wiele plusów. Wypracowana przez nas przez lata pozycja, daje nam bardzo wiele swobody. Posiadamy klucze do budynku i zazwyczaj bywamy tam sami, co daje nam pewien rodzaj autonomii. Możemy także korzystać z budynku poza lekcjami. Dodatkowe rezerwacje nie stanowią żadnego problemu. Z zarządcą budynku, który ma do nas pełne zaufanie, wypracowaliśmy wręcz przyjacielskie stosunki, co ułatwia wiele spraw. I co bardzo istotne, od kilku już lat nie musimy płacić za wynajem sal. Przyznano nam ten przywilej, gdyż zostaliśmy uznani jako organizacja ważna społecznie dla mieszkańców Schiedamu. Ten istotny czynnik pozwala nam na prowadzenie szkoły po niskich kosztach.

5. Uczniowie

System oświaty w Holandii różni się od polskiego. Dzieci w wieku do lat 4 chodzą na zajęcia przedszkolne (nieobowiązkowe i w bardzo różnej formie), 4-11/12 latki do szkoły podstawowej, od 11/12 lat do szkoły średniej. System ten ma wpływ na funkcjonowanie naszej placówki, gdyż struktura Polskiej Szkoły pokrywa się niejako z holenderską.

W środy mamy zajęcia integracyjne dla dzieci do lat 4 i ich rodziców. Są one prowadzone wspólnie przez mamy, pod kierownictwem jednej z nich. Celem spotkań jest wspólna zabawa, nabycie umiejętności przebywania w grupie, dla rodziców wymiana doświadczeń i wiedzy dotyczącej wychowania i życia w Holandii. Zajęcia są nieodpłatne, uczestnictwo niezobowiązujące, a program dość nieformalny i elastyczny.

W zajęciach szkolnych sobotnich mogą uczestniczyć dzieci od lat 3. Ta grupa wstępna ma za zadanie wprowadzić dzieciaczki w życie szkoły, zaznajomić ze specyfiką szkoły oraz z innymi dziećmi, . Do grupy w miarę wolnych miejsc, można dołączyć w każdym momencie roku szkolnego. Dzieci starsze, czyli od 4 lat, są już uczniami szkół holenderskich. Wykorzystujemy ten fakt, sięgając po nabyte tam przez dzieci umiejętności oraz dopasowując je do naszych potrzeb. Tym samym możemy koncentrować się na najważniejszych dla nas elementach kształcenia, wykorzystując na to optymalnie czas. Przykładem może być np. nauka liczenia, którą dzieci kształtują i ćwiczą w holenderskich szkołach. Nam pozostaje jedynie nauczenia ich polskiego nazewnictwa liczb i działań. W obecnym roku szkolnym utworzyliśmy 5 grup wiekowych : 3-latki (8 uczniów) 4-latki (14 uczniów), 5/6-latki (19 uczniów), 7+-latki (22 uczniów) oraz grupa zaawansowana (8 uczniów), przy czym jest to podział dość umowny. Przy rozdzielaniu dzieci na poszczególne grupy nauczyciele biorą pod uwagę nie tylko wiek dziecka, ale również i inne aspekty, zapewniając tym samym optymalne funkcjonowanie grupy. Główne kryterium w grupach starszych to znajomość j.polskiego, czego wynikiem są grupy z szerszym przedziałem wiekowym. Dla uczniów jest to bardzo korzystne, gdyż mogą się swobodnie porozumiewać w podobnym zakresie, a także pogłębiać tajniki języka na optymalnie dostosowanym poziomie.

Do naszej chodzą dzieci głównie z rodzin polskich, mniej jest dzieci z rodzin mieszanych. Poziom języka jest bardzo zróżnicowany. Zdarzają się dzieci, które po polsku nie mówią prawie wcale. Regularna edukacja w naszej szkole kończy się wraz z końcem szkoły podstawowej. Dzieci starsze coraz trudniej zachęcić do uczestniczenia w sobotnich, bądź co bądź dodatkowych zajęciach szkolnych. W soboty młodzież uprawiająca sport ma najczęściej zawody, odbywają się imprezy urodzinowe, młodzież zaczyna też pracować. To wszystko odciąga naszych uczniów od szkoły, a wybory, których muszą dokonywać dzieci oraz rodzice wcale nie są łatwe. Mimo tego w bliskich planach mamy utworzenie grupy dla nastolatków. Zajęcia o nieco innym charakterze opierać się będą na projektach realizowanych nie tylko w szkole ale także poza nią. Spotkania w plenerze, szukanie polskich śladów w Holandii, wyjścia do muzeum, czy wieczór polskiego filmu powinny pomóc nam w stworzeniu atrakcyjnego programu.

II ŚRODOWISKO LOKALNE

1. Charakterystyka środowiska lokalnego i jego najważniejsze potrzeby

Schiedam to miejsce, gdzie mieszka bardzo dużo Polaków. W pobliżu naszej szkoły znajduje się polski sklep, na ulicy widać polskie samochody i słychać nasz język. W lokalnych szkołach liczba polskich uczniów sięga czasem nawet kilkunastu procent. Wydawać by się mogło, że zainteresowanie edukacją polską będzie niezwykle duże i nie będziemy mogli sprostać zadaniu zapewnienia edukacji wszystkim chętnym. Tak jednak nie jest. Zaledwie mała część polskich rodziców widzi taką potrzebę i znajduje wystarczająco dużo motywacji, aby tego dopilnować.

Częściowo wynika to z obaw, że szkoła polska wpłynie negatywnie na poziom języka niderlandzkiego, a przez to na osiągnięcia w holenderskiej szkole. Zdarza się też (na szczęście coraz rzadziej), że rodzice otrzymują podobne sugestie od nauczycieli holenderskich szkół. Próbujemy to prostować.

Polonię w Schiedamie tworzy głównie emigracja zarobkowa. Wszystko wskazuje na to, że spora jej część zamierza pozostać na stałe i układa sobie tutaj życie. Gdy kilka lat temu większość naszych uczniów urodziła się jeszcze w Polsce, teraz coraz częściej to dzieci, które przyszły na świat już w Holandii. Rodzice w większości pracują, co oznacza, że spędzają prawie całe dni poza domem. Rozpoczynając życie w Holandii praktycznie od nowa, są często w gorszej pozycji od rodowitych Holendrów, co powoduje, że muszą dołożyć większych starań, aby tę pozycję wyrównać. Kosztuje to sporo czasu i determinacji. Czasem nie starcza sił na podjęcie dodatkowego obowiązku, jakim jest sobotnia Polska Szkoła.

Z innej strony, Polacy są znani jako zaradny naród. Dają sobie świetnie radę. Szybko dostosowują się do sytuacji i potrafią osiągnąć cel. Polska społeczność jest przez gminę Schiedam postrzegana jako dobrze funkcjonująca, samodzielna i dobrze zorganizowana. To oczywiście cieszy, przekłada się jednak chociażby na pomoc, jaką moglibyśmy oczekiwać od władz lokalnych. Tę chętniej udziela się innym grupom narodowościowym, gdyż „Polacy sobie i tak dobrze radzą”. Doszukując się plusów możemy stwierdzić, że otrzymujemy w zamian więcej swobody na swoje działania.

Schiedam to miasto portowe, z mieszkańcami o dość niskim poziomie wykształcenia. Są tutaj oczywiście piękne i spokojne miejsca, natomiast dzielnica Oost (gdzie działamy) jest nieco zaniedbana, biedniejsza i dosyć niebezpieczna, zamieszkiwana przez wiele narodowości oraz Holendrów z niższych klas społecznych. Miasto inwestuje tutaj sporo środków w celu poprawy jakości życia, jednak efekty tych inwestycji nie są ciągle zadowalające. Jest to na pewno proces długofalowy wymagający cierpliwości i czasu.

2. Współpraca ze środowiskiem lokalnym

Jak już wspominaliśmy, na terenie aglomeracji Rotterdam-Schiedam mieszka bardzo wielu Polaków. Wydawać by się mogło, że zorganizowane życie polonijne będzie tętnić tutaj życiem. Niestety polska społeczność nie wykorzystuje dostatecznie potencjału, który posiada. Nie ma raczej polonijnych organizacji. Tym bardziej cieszymy się z tego, co naszej fundacji udaje się osiągnąć.

Utrzymujemy regularny kontakt z Husarią-Polską Grupą Motorową. Mimo nieformalnego charakteru, tworzy ona zorganizowaną grupę, otwartą na wspólne działania i wyzwania.

Kilka lat temu z sukcesem zainicjowaliśmy powstanie grupy dla Polek. Panie organizują comiesięczne kreatywne spotkania, a nazwa „Wesołe Babeczki” idealnie oddaje ich charakter.

Dużym i czasochłonnym projektem, któremu patronujemy jest coroczny finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Chyba żaden inny projekt nie łączy tak Polaków jak właśnie WOŚP. Jesteśmy najstarszym sztabem w Holandii, rodzajem sztabu matki, z którego idea orkiestry rozeszła się po całej Holandii. To w naszym sztabie „terminowali” wolontariusze, którzy następnie zakładali sztaby w innych miastach. Pod naszymi skrzydłami grały i grają nadal, organizując swoje małe finały, szkoły polonijne, które same nie są w stanie założyć osobnych sztabów. Kadra szkoły już od 12 lat aktywnie uczestniczy w przygotowaniu imprezy finałowej, odpowiadając za dziecięcą jej część. W działania na rzecz finału wciągamy uczniów, rodziców oraz praktycznie całą lokalną Polonię. Nad finałem w styczniu, który jest rozpoznawalny w całym Schiedamie, pracuje około 150 wolontariuszy. Coraz częściej dołączają również Holendrzy.

Działając na rzecz całej lokalnej społeczności zorganizowaliśmy w tym roku bożonarodzeniową zbiórkę żywności dla najbardziej potrzebujących mieszkańców (holenderskich) naszej dzielnicy. Akcję tę, pod nazwą „Napełnij wigilijny talerz” przyjęto z wielkim uznaniem i została ona szeroko skomplementowana w lokalnych, zarówno polskich, ale przede wszystkim w holenderskich mediach.

III CELE SZKOŁY- MISJA i WIZJA

1. Cele główne szkoły

- Dostępność do edukacji polskiej dla każdego dziecka (niskie czesne, w razie trudnej sytuacji zwolnienie z czesnego)
- Budowanie tożsamości ucznia (świadomego swoich korzeni i jednocześnie optymalnie funkcjonującego w społeczeństwie lokalnym)
- Kształtowanie postaw patriotycznych
- Budowanie silnego środowiska polonijnego

2. Cele szczegółowe

- Dotarcie do większej ilości polskich dzieci
- Rozwój ucznia dostosowany do jego możliwości
- Zapewnienie uczniom rozwoju w środowisku polonijnym, rozbudzenie zainteresowań polskimi tradycjami, zwyczajami, ważnymi wydarzeniami
- Motywowanie uczniów do udziału w wydarzeniach polonijnych oraz konkursach im dedykowanych
- Budowanie silnej pozycji ucznia w jego wielojęzycznym i wielokulturowym środowisku
- Wychowanie aktywnych społecznie młodych Polaków
- Rozwój zawodowy nauczycieli
- Wymiana doświadczeń z nauczycielami innych placówek
- Propagowanie wiedzy o Polsce i Polakach
- Poprawa warunków lokalowych szkoły, umożliwiająca przyjęcie większej ilości uczniów oraz podejmowania większych aktywności polonijnych

3. Misja szkoły

Jesteśmy szkołą :

- Dającą dzieciom możliwość przebywania w polskim środowisku
- Stawiającą potrzeby ucznia na pierwszym miejscu i wykorzystującą jego umiejętności
- Elastyczną w doborze materiału, formie pracy, wykorzystywanych pomocach
- Wykorzystującą talenty i potencjał nauczycieli w pracy z uczniem.
- Propagującą dwujęzyczność
- Kształtującą postawę patriotyczną (nie tylko u dzieci, ale też i rodziców)
- Integrującą Polaków (w działaniach szkolnych i pozaszkolnych)
- Podejmującą wyzwania poprawiające obraz Polski i Polaków
- Będącą dobrą wizytówką Polski w środowisku lokalnym

4. Wizja szkoły

Rozwijając naszą szkołę chcielibyśmy :

- Zwiększyć ilość wydarzeń kulturalnych, które organizujemy lub w których uczestniczymy.
- Zmotywować rodziców do większego zaangażowania w życie szkoły oraz utworzenia rady rodziców z prawdziwego zdarzenia.
- Stworzyć grupę dla nastolatków, która byłaby bazą ułatwiającą nawiązywanie kontaktów i przyjaźni, a także dała szansę na dłuższe przebywanie w środowisku polskojęzycznym.
- Wyruszyć z dziećmi na wycieczkę edukacyjną polskimi śladami w Holandii.
- Zwiększyć wiedzę rodziców dotyczącą zagadnienia dwujęzyczności.
- Umożliwić rodzicom i nauczycielom większy udział w warsztatach i szkoleniach.
- Rozpropagować wśród rodziców letnie obozy językowe dedykowane dzieciom polonijnym
- Doprowadzić do lepszej komunikacji pomiędzy naszymi nauczycielami i nauczycielami z holenderskich szkół.
- Wznović grupę j.polskiego dla dorosłych obcokrajowców
- Znaleźć lepszą lokalizację na szkołę

IV MODEL ABSOLWENTA / UCZNIA

Absolwent naszej szkoły to uczeń, który:

- Potrafi wypowiadać się swobodnie po polsku
- Potrafi czytać po polsku i zna podstawowe zasady polskiej pisowni
- Ma świadomość swego pochodzenia
- Czuje więź z Polską
- Ma możliwość łagodnego powrotu do Polski
- Czuje się patriotą
- Zależy mu na dobrym imieniu Polski
- Jest Młodym Ambasadorem Polski

V MOCNE I SŁABE STRONY SZKOŁY, SZANSE I ZAGROŻENIA (SWOT)

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> - Dostępność bez względu na sytuację materialną rodziny dziecka (wysokość czesnego utrzymywana jest na możliwie niskim poziomie, rodziny z problemami finansowymi mogą ubiegać się o zwolnienie z opłat szkolnych) - Konsekwentne budowanie zespołu nauczycielskiego - Utalentowana i zaangażowana kadra nauczycielska - Dobre relacje wśród kadry szkolnej, wybiegające poza obowiązki służbowe - Darmowe lokale wynikające z dobrej współpracy z gminą - Członkostwo w FPSN- organizacji parasolowej, zrzeszającej większość polskich szkół w Holandii - Podręczniki przeznaczone specjalnie do nauczania polonijnego - Uczestnictwo kadry w różnorodnych szkoleniach, - Przyjacielska, wręcz rodzinna atmosfera panująca w szkole - Otwartość na potrzeby środowiska 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak własnych lokali - Zbyt mało miejsca do przechowywania rzeczy szkolnych - Konieczność łączenia obowiązków zawodowych z pracą w szkole (praca oparta na wolontariacie, w wolnym od pozostałych obowiązków czasie) - Brak dostatecznej ilości czasu, którą można poświęcić szkole - Rotacja kadry szkolnej (wcześniej był to bardzo poważny problem, w ostatnich latach sytuacja zdecydowanie się polepszyła, co daje nadzieję na większą stabilizację) - Duża rotacja dzieci (przychodzących jak i odchodzących w ciągu roku szkolnego) - Trudności w zaangażowanie rodziców w pracę szkoły - Mała ilość godzin lekcyjnych w miesiącu (brak w środowisku zainteresowania ich zwiększeniem, przeprowadzona przez nas ankieta wykazała, że zmiana została przyjęta wręcz niechętnie) - Częsta zmiana osób zajmujących się wsparciem technicznym, np. do administrowania naszej strony internetowej, obecności w mediach społecznościowych itp.
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> - Dotacje z Polski - Rozpoznawalność w środowisku lokalnym - Możliwość uczestniczenia w projekcie Erasmus+ - Wzmocnienie roli Forum Polskich Szkół w Holandii - Dołączenie do organizacji zrzeszającej wolontariat w Schiedamie 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak odpowiedniej ilości nauczycieli (ostatnio liczba nauczycieli się ustabilizowała, niemniej przez lata była to najbardziej dotkliwa bolączka) - Brak stabilizacji finansowej - Brak długoterminowych programów finansowania (dotacje z Polski przyznawane są max.1 rok)

<ul style="list-style-type: none">- Polepszenie współpracy z Ambasadą RP w Hadze- Kontakty z organizacjami w Polsce	<ul style="list-style-type: none">- Skomplikowany i zbyt pracochłonny system aplikowania i rozliczania dotacji z polskich instytucji- Bardzo krótki czas na przygotowanie wniosków i rozliczeń, zmieniające się często zasady.- Bardzo roszczeniowa postawa niektórych rodziców, oczekujących od szkoły rzeczy niemożliwych- Niektóre działania polskich instytucji, które nie mają wystarczającej wiedzy na temat naszej polonijnego rzeczywistości
--	---

VI. KONCEPCJA PRACY I ROZWOJU SZKOŁY:

1. Zarządzanie szkołą, organizacja pracy szkoły

Szkoła jest częścią fundacji, której pracą kieruje trzyosobowy zarząd. W jego skład wchodzi:

Magdalena Domańska-van Dijk – Prezes fundacji

Anna Nowak - Dyrektor szkoły

Agata Hiller - Skarbnik

Statut fundacji nadaje członkom zarządu takie same uprawnienia. Decyzje podejmowane są wspólnie, w głosowaniu każdy głos ma tę samą wartość.

Zajęcia szkolne odbywają się w co drugą sobotę miesiąca, co daje 20 zajęć na rok szkolny.

Lekcje trwają 2,5h od 10.00 do 12.30. W podobny sposób działają wszystkie polonijne szkoły w Holandii z wyjątkiem SPKów.

Dzieci podzielone są na 5 grup wiekowych :

Grupa „A” 3 latki

Grupa „B” 4 latki

Grupa „C” 5-6 lat

Grupa „D” 7+

Grupa „E” Grupa zaawansowana

Do 2020 roku mieliśmy również grupę dorosłych obcokrajowców (głównie Holendrów). ze względów organizacyjnych musieliśmy tę grupę zamknąć.

W środy do południa odbywają się spotkania integracyjne tzw. grupy „Mamuśki”. Uczestniczą w niej polskie mamy wraz z dziećmi w wieku do 4 lat, przed podjęciem edukacji szkolnej. Prowadzimy również zajęcia wspomagające z j.niderlandzkiego. Nie kolidują one z lekcjami polskiego, gdyż odbywają się w inne soboty. Zdajemy sobie sprawę, że jedyną słuszną drogą jest wspieranie dwujęzyczności, stąd powyższa inicjatywa. W ten sposób zapobiegamy, względnie opóźniamy decyzje rodziców o zabranii dziecka ze szkoły w momencie pojawienia się problemów w holenderskiej szkole. Zdarza się, że rodzice upatrują przyczyn tych problemów w polskiej szkole i dla, w ich rozumieniu, dobra dziecka kończą polską edukację.

Z racji przydzielonej w zarządzie funkcji, główny ciężar dotyczący merytorycznego funkcjonowania szkoły spoczywa na Annie Nowak. Za przebieg zajęć w poszczególnych grupach odpowiadają nauczyciele. Każda grupa ma nauczyciela prowadzącego oraz asystenta grupy. Nauczyciele mają wykształcenie pedagogiczne. Podobnie jak większość asystentów, aczkolwiek nie jest to warunkiem. Na początku roku cała kadra wspólnie układa plan pracy rocznej, który będzie realizowany. Po każdym zajęciu szkolnym odbywa się zebranie, na którym omawiane są wszystkie bieżące sprawy szkoły. Pomiędzy sobotami szkolnymi kontakt z kadrami odbywa się za pomocą grupy whatsappowej. Nauczyciele mają podpisane umowy wolontariackie. Wynagrodzenie obliczane jest według przepisów holenderskich o wolontariacie, wypłacane jest 2 razy w roku. Nie jest to więc zawodowe zajęcie zarobkowe, a nawet nie forma pracy dodatkowej. Trzeba to traktować w kategorii pracy społecznej. Nauczyciele przychodzą do szkoły z pasji i społecznej potrzeby, w swoim wolnym od zawodowych obowiązków czasie.

Uczniowie płacą czesne w wysokości 100 euro rocznie, które jest głównym źródłem utrzymania szkoły. Regularnie występujemy oraz otrzymujemy dotacje za pomocą polskich organizacji, takich jak np. Wspólnota Polska.

2. Kształcenie (działania dydaktyczne)

Uczniowie nie realizują u nas obowiązku szkolnego. Ten leży w gestii szkół w holenderskim systemie oświaty. Trwają próby uzyskania od władz holenderskich zmian w przepisach, dopuszczając j.polski jako przedmiot maturalny. Dałoby to nam dodatkowy atut. Nie nastąpi to jednak w najbliższym czasie. Póki co uczniowie przychodzą do szkoły na zasadzie dodatkowych zajęć, a otrzymywane świadectwa mają wartość symboliczną. Charakter szkoły daje jednak dosyć szerokie możliwości w doborze programu, materiałów oraz pozostałych działań.

Nauczyciele mają do wyboru jeden z dwóch programów nauczania :

1. Autorski program „Ku polszczyźnie”. Jego autorką jest Izabela Szczepkowska-Graniczny, była nauczycielka naszej szkoły. Program zawiera sześć bloków tematycznych dla grup młodszych: grupy trzylatków i grupy czterolatek oraz dziesięć bloków dla grup starszych (pięcio- i sześciolatek, 7+,

oraz 7+ zaawansowanej). Bloki zawierają treści z najważniejszych zakresów komunikacyjnych w języku polskim i treści elementarne z kultury polskiej.

2. Drugi program oparty jest na podręcznikach autorstwa Małgorzaty Małyskiej z serii „Przyjaciele z piórnika” wydawnictwa Literka, Polonijne Centrum Edukacyjne.

W szkole mamy dzieci o różnym poziomie znajomości języka polskiego. Niektóre boją się go używać, wstydzą popełnianych błędów lub złością się mając problemy z wystawianiem. Nauczyciele pomagają przezwyciężać negatywne skojarzenia i odczuwać radość z posiadanych umiejętności. Spojrzenie na język z perspektywy „co potrafię” a nie z perspektywy „czego nie umiem” ma pomóc dzieciom pokonanie barier, które często same sobie budują. Stwarzamy dzieciom szereg możliwości do używania języka. Chcielibyśmy, by same szukały sytuacji, w których mogą się nim posługiwać i by rzeczywiście to robiły, nie uciekając w lokalny język niderlandzki. Dla urozmaicenia zajęć nauczyciele korzystają z materiałów umieszczonych na platformie Superkid. Podczas lockdownu wykupiliśmy dostęp do platformy dla naszych uczniów, dzięki czemu mogli oni swobodnie korzystać ze strefy ucznia.

Konkursy to dobre narzędzie pracy. Oprócz konkursów wewnątrzszkolnych, staramy się zachęcać uczniów do udziału w konkursach ogólnoholenderskich, a także tych ogłaszanych w Polsce. Wśród naszych uczniów mieliśmy laureatów kilku międzynarodowych konkursów, np. szeroko znanego wśród Polonii konkursu „Być Polakiem”, organizowanym przez fundację „Świat na tak”

Formy teatralne to kolejne ulubione narzędzie pracy. Przygotowanie szkoły do Wierszowiska jest ciekawym procesem. Począwszy od szukania i wybierania tekstów, poprzez pracę nad nimi, próbami, szykowaniem scenografii, szyciem kostiumów, w końcu występem. W proces ten chętnie włączają się rodzice, co jest naszym dodatkowym sukcesem. Z Wierszowiska przyjeżdżamy zawsze z nagrodami, co może nie jest najważniejsze, ale jednak bardzo cieszy i motywuje do następnych działań całą szkołę. Spotkania autorskie : mieliśmy zaszczyt niejednokrotnie gościć na warsztatach autorskich twórców polskiej literatury : panie Anetę Noworytę, Agnieszkę Steur, Agnieszkę Zakrzewską, a z Polski dwukrotnie zawiątał do nas pan Łukasz Wierzbicki, który zaraził nas wszystkich sympatią do Misia Wojtka.

Tworzymy też projekty, które mogą bardziej kompleksowo i w nieszablonowy sposób przekazać wiedzę. Większymi były np. Projekt Chopinowski, czy projekt filmowy “Dwa języki jeden człowiek”,

3. Opieka i wychowanie (działania opiekuńczo-wychowawcze, wychowanie patriotyczne)

Ponieważ zajęcia w polskiej szkole odbywają się tylko dwa razy w miesiącu, kontakt dzieci ze szkołą oraz z nauczycielami jest ograniczony. Powoduje to, że praca wychowawcza, którą podejmujemy, musi koncentrować się na kilku wybranych płaszczyznach, które uznaliśmy za najważniejsze. Przede wszystkim staramy się, aby dzieci chciały do szkoły przychodzić z chęcią i radością, żeby czekały na sobotnie zajęcia i wychodziły z nich zadowolone. Szkoła ma być miejscem, gdzie chce się przyjść, a spędzony tu „po polsku” czas ma się kojarzyć pozytywnie. Ma być też miejscem gdzie można poznać inne osoby mówiące po polsku. Cieszy nas każda informacja o zapoczątkowanych w szkole przyjaźniach,

które kontynuowane są również poza nią. Dotyczy to nie tylko dzieci, ale również ich rodziców. Bardzo istotne jest uświadomienie dzieciom, że posługiwanie się innym niż lokalny językiem nie jest czymś dziwnym. Pokazujemy, że w takiej samej sytuacji jest więcej dzieci, więc nie ma w tym nic dziwnego i w żadnym razie nie należy się tego wstydzić. Dwujęzyczność (ewentualnie wielojęzyczność) to atut, który można wykorzystać. Pokazując to, zachęcamy dzieci do pracy nad językiem polskim. Staramy się, by były dumne z tego, że go znają.

Niezmiernie istotną częścią naszej pracy jest pokazanie dzieciom polskich tradycji i zwyczajów. Podobnie jak inne szkoły organizujemy tematyczne lekcje lub uroczystości szkolne, takie jak Andrzejki, pierwszy dzień wiosny, dzień dziecka, czy dzień babci, które to święta są w Holandii zupełnie nieznane.

Nie potrafimy sobie wyobrazić, żeby nasi uczniowie nie pokochali Polski. Tematy dotyczące naszego kraju regularnie pojawiają się na lekcjach. Dzień 11 listopada to okazja do pięknych patriotycznych uroczystości. Kilkakrotnie organizowaliśmy w tym czasie Dni Polskie, na których nie mogło zabraknąć chociażby biało-czerwonych kotylionów, czy wspólnego śpiewania, strasznych z młodszymi, pieśni patriotycznych

Uczymy też empatii i troski o osoby potrzebujące pomocy z naszego lokalnego, nie tylko polskiego, środowiska. Wyciągamy dzieci w doroczną świąteczną zbiórkę żywności. W tym roku zostały z niej przygotowane paczki, które wraz z kartkami własnoręcznie zrobionymi przez nasze dzieci, trafiły do najbardziej potrzebujących mieszkańców naszej dzielnicy. Zależy nam bardzo na budowaniu dobrych wzajemnych relacji z Holendrami oraz innymi grupami mniejszościowymi, a tego typu działania świetnie się do tego nadają.

Sztandarowym projektem naszej fundacji jest akcja Młodego Ambasadora Polski. Kierowana jest ona do wszystkich dzieci w Holandii, które po spełnieniu określonych warunków, jakim jest np. przygotowanie i przeprowadzenie prezentacji o polskiej tematyce w swoich lokalnych, holenderskich szkołach, mogą otrzymać ten zaszczytny. Uroczysta gala, odbywająca się w budynku ambasady Polski w Hadze jest wielkim przeżyciem zarówno dla dzieci jak i rodziców. Z rąk ambasadora dzieci otrzymują akt nadania tytułu Młodego Ambasadora Polski, pamiątkowy znaczek, tablo oraz inne upominki. Galę uwiecznia mini koncert w wykonaniu któregoś z laureatów oraz przepyszny tort. Takim projektem wciągnęliśmy dzieci i młodzież do działań mających za zadanie poprawę wizerunku Polaków w Holandii. Aktywujemy też dzieci starsze, które już opuściły mury naszej szkoły, do pomocy w zajęciach szkolnych (i innych projektach fundacyjnych). Tym samym przedłużamy ich obecność w naszym środowisku, a jednocześnie zaznajamiamy z wolontariatem. Holandia jest krajem, gdzie wolontariat jest bardzo rozbudowaną formą społecznej aktywności. Zależy nam na tym, by nasze dzieci z chęcią podejmowały w przyszłości tego typu zadania, zarówno w polskim, jak i holenderskim środowisku. Obserwując naszych absolwentów możemy stwierdzić, że cel ten udaje nam się osiągnąć.

4. Promocja szkoły w środowisku lokalnym, współpraca z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz szkoły

Jesteśmy regularnie obecni w domu osiedlowym. Współpracujemy z WOT – gminną organizacją pomocową. Jesteśmy rodzajem łącznika między DOCK (organizacja prowadząca szeroko pojętą działalność społeczną, zarządca budynku, w którym mamy lekcje), a polską społecznością zamieszkującą dzielnicę. Nasz przedstawiciel uczestniczy w cyklicznych spotkaniach rady dzielnicy. Regularnie pomagamy w tłumaczeniach, rozwiązywaniu pilnych problemów, które zdarzają się naszym rodakom. To wszystko powoduje, że fundacja jest organizacją zdecydowanie rozpoznawalną w Schiedamie, zarówno wśród Polaków, jak i Holendrów. Mamy również kontakt z urzędem miasta i gminy. Uczestniczymy w kiermaszach osiedlowych i innych wydarzeniach lokalnych prezentując szkołę oraz polską kulturę.

Wspólnie z Ambasadą RP w Hadze organizujemy od kilku lat akcję Młodego Ambasadora Polski. Uczniowie naszej szkoły mieli możliwość kilkakrotnie uczestniczyć w spotkaniach bożonarodzeniowych, a nauczyciele w spotkaniach z okazji Dnia Edukacji Narodowej organizowanych przez polski konsul w Hadze.

Na prośbę działu kultury ambasady przez kilka lat organizowaliśmy polską część Europejskiego Dnia Języków w Rotterdamie, prowadząc lekcje języka polskiego dla młodzieży z kilkunastu holenderskich szkół.

Regularnie wspomagamy konsul w organizacji wyborów parlamentarnych i prezydenckich. Nasi nauczyciele są członkami komisji wyborczej w Hadze. W 2020 r. na wniosek konsulatu dotyczący utworzenia w Schiedamie kolejnej komisji, odpowiedzieliśmy oferując wszelką niezbędną pomoc. Ze względu na pandemię wybory w Schiedamie nie mogły się niestety odbyć. Temat ma być kontynuowany w przyszłości, do czego jesteśmy organizacyjnie przygotowani.

Uczestniczymy w większości działań FPSN: zebraniach, szkoleniach, konkursach, spotkaniach nauczycielskich. Jako wolontariusze pomagamy w pracach forum.

Nasz przedstawiciel zasiada w Kapitulie „Polonusa”, wyborach Polaka Roku w Holandii – największego wydarzenia polonijnego, co jest wyrazem uznania środowiska. Nasi wolontariusze pomagają przy organizacji i przebiegu tych wyborów, głównie w roli tłumaczy.

Od ubiegłego roku mamy kontakt z odradzającym się stowarzyszeniem polskich studentów w Holandii, PI-Student-NI. Mamy nadzieję, że ta współpraca przyniesie wiele korzyści obu stronom.

W 2020r. prezes fundacji Magdalena Domańska-van Dijk otrzymała odznaczenie „Bene Merito”, nadawane przez Ministra Spraw Zagranicznych za działalność wzmacniającą pozycję Polski na arenie międzynarodowej. Jest ono wyrazem uznania za osiągnięcia całej naszej fundacji oraz uhonorowaniem wszystkich osób zaangażowanych w jej pracę.